

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА
ФАКУЛЬТЕТ ІНФОРМАЦІЙНИХ І ПРИКЛАДНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
КАФЕДРА ПОЛІТОЛОГІЇ ТА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

О. М. Чальцева, К. А. Швець

**МЕТОДОЛОГІЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ
НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.
КВАЛІФІКАЦІЙНА (МАГІСТЕРСЬКА) РОБОТА**
Методичні рекомендації для здобувачів ОС «Магістр»
спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування

Вінниця
2023

УДК 378.22:351/354](072)

М 545

*Затверджено вченою радою факультету інформаційних і прикладних технологій Донецького національного університету імені Василя Стуса
(протокол № 1 від 28 серпня 2023 р.)*

Укладачі:

Чальцева Олена Михайлівна – д-р політ. наук, професор, професор, в. о. завідувача кафедри політології та державного управління Донецького національного університету імені Василя Стуса;

Швець Катерина Андріївна – асистент кафедри політології та державного управління Донецького національного університету імені Василя Стуса.

Рецензенти:

Польовий Микола Анатолійович – д-р політ. наук, професор кафедри політології та державного управління Донецького національного університету імені Василя Стуса;

Чорнодон Мирослава Іванівна – канд. наук із соц. ком., доцент кафедри журналістики та соціальних комунікацій Донецького національного університету імені Василя Стуса.

М 545 **Методологія та організація наукових досліджень. Кваліфікаційна (магістерська) робота: методичні рекомендації для здобувачів ОС «Магістр» спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування / уклад. О. М. Чальцева, К. А. Швець. Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2023. 28 с.**

Методичні рекомендації з дисципліни «Методологія та організація наукових досліджень. Кваліфікаційна (магістерська) робота» укладені для здобувачів ОС «Магістр» спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування і включають програму курсу, яка дає змогу розкрити специфіку, значення й сутність кожної теми; плани семінарських занять, тематику кваліфікаційних (магістерських) робіт, есе та доповідей, зміст практичних завдань, які можуть бути використані для написання модульних контрольних робіт та кваліфікаційної (магістерської) роботи; списки рекомендованої літератури та питання до заліку / іспиту, які можуть бути використані для підготовки до семінарів, заліків, іспитів і написання рефератів, наукових доповідей, статей і контрольних робіт.

УДК 378.22:351/354](072)

© Чальцева О. М., Швець К. А., 2023

© ДонНУ імені Василя Стуса, 2023

ЗМІСТ

Вступ.....	4
РОЗДІЛ 1. Програма навчальної дисципліни.....	6
РОЗДІЛ 2. Методи і форми контролю, критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти.....	11
Напрями наукових досліджень	16
Питання до заліку / іспиту.....	22
Список рекомендованої літератури.....	24

ВСТУП

Методичні рекомендації з дисципліни *Методологія та організація наукових досліджень. Кваліфікаційна (магістерська) робота* складені відповідно до профілю освітньої програми та освітньої програми підготовки здобувачів освіти ОС «Магістр» спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування, формують загальні і фахові компетентності та програмні результати навчання, якими оволодіють здобувачі.

Метою вивчення навчальної дисципліни є формування концептуального підходу до предметів політологічного дослідження, вміння використовувати полідисциплінарний категорійно-понятійний апарат і синтезувати наявні методологічні підходи у дослідженні; формування базових навичок поліваріантності вивчення предмета дослідження та розпізнавання методологічної основи в готових академічних роботах.

Навчальна дисципліна формує міждисциплінарні взаємозв'язки з іншими дисциплінами, як-от: «Публічна політика та державне управління», «Digital-технології в публічному управлінні».

Вивчення навчальної дисципліни передбачає формування та розвиток у здобувачів вищої освіти компетентностей і програмних результатів навчання відповідно до освітньої програми «Публічна політика та адміністрування» спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування.

Загальні компетентності (ЗК):

- ЗК01. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК02. Здатність працювати в команді, мотивувати людей та рухатися до спільної мети, бути лідером, діяти соціально відповідально та свідомо.
- ЗК03. Здатність розробляти та управляти проєктами.
- ЗК05. Здатність приймати обґрунтовані рішення та використовувати сучасні комунікаційні технології.
- ЗК07. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

Фахові спеціальні компетентності (СК):

- СК01. Здатність налагоджувати соціальну взаємодію, співробітництво, попереджати та розв'язувати конфлікти.
- СК02. Здатність організовувати діяльність органів публічного управління та інших організацій публічної сфери.
- СК03. Здатність організовувати інформаційно-аналітичне забезпечення управлінських процесів із використанням сучасних інформаційних ресурсів та технологій, зокрема розробляти заходи щодо впровадження електронного урядування в різних сферах публічного управління та адміністрування.

- СК04. Здатність визначати показники сталого розвитку на вищому, центральному, регіональному, місцевому та організаційному рівнях.

- СК07. Здатність самостійно готувати проекти нормативно-правових актів, аналітичні довідки, пропозиції, доповіді, надавати експертну оцінку нормативно-правовим актам на різних рівнях публічного управління та адміністрування.

- СК08. Здатність розробляти стратегічні документи розвитку соціально-економічних систем на вищому, центральному, регіональному, місцевому та організаційному рівнях.

- СК09. Здатність здійснювати наукову та дослідницьку діяльність у сфері публічного управління та адміністрування.

- СК10. Здатність приймати обґрунтовані управлінські рішення з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції.

Програмні результати навчання (ПР):

- ПР01. Знати теоретичні та прикладні засади вироблення й аналізу публічної політики, основ та технологій прийняття управлінських рішень.

- ПР04. Використовувати сучасні статистичні методи, моделі, цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення для розв'язання складних задач публічного управління та адміністрування.

- ПР12. Планувати і здійснювати наукові та прикладні дослідження у сфері публічного управління та адміністрування, включаючи аналіз проблематики, постановку цілей і завдань, вибір та використання теоретичних та емпіричних методів дослідження, аналіз його результатів, формулювання обґрунтованих висновків.

Організація та оцінювання навчання визначені «Порядком оцінювання знань здобувачів вищої освіти у Донецькому національному університеті імені Василя Стуса» та «Положенням про організацію освітньої діяльності у Донецькому національному університеті імені Василя Стуса». Форми поточних і підсумкових контролів – розв'язання тестів, кейсів, опитування; прикладні завдання – побудування гіпотез, практичні групові або індивідуальні завдання, воркшопи; творчі завдання – написання есе, презентації тощо.

РОЗДІЛ 1. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1

СТАНОВЛЕННЯ ПОЗИТИВІСТСЬКОГО НАПРЯМУ ПОЛІТИЧНОЇ НАУКИ. ПОЛІВАРІАНТНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ НАПРЯМІВ КЛАСИЧНОГО ПОЗИТИВІЗМУ У ПОЛІТОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ

Тема 1. Методологія у політологічних дослідженнях

Методологічна поліваріантність в академічних дослідженнях. Принципи, вимоги і характеристики академічного дослідження. Їх види і різновиди. НАЗЯВО: принципи функціонування, призначення, роль у науці. Три типи фундаментальних досліджень. Вимоги та основні характеристики анотації, резюме, наукових тез, рецензії, дослідницької роботи. Вимоги до написання кваліфікаційної (магістерської) роботи з політології.

Тема 2. Специфіка становлення і трансформації позитивістського етапу розвитку методології політичної науки

Генеza методологічних підходів політичної науки. Філософсько-соціологічні основи західної політичної науки: позитивізм, сцієнтизм, раціоналізм, прагматизм. Періодизація розвитку методології політичної науки. Класичний період (до кінця ХІХ ст.). Пріоритетні підходи: дедуктивний, логіко-філософський і морально-аксіологічний. Інституціональний період (середина ХІХ – початок ХХ ст.). Пріоритетні підходи: історичний, порівняльний, нормативний, інституційний. Біхевіоралістський період (50–70-ті рр. ХХ ст.). Використання кількісних методів дослідження. Постбіхевіоралістський період (плюралістичний, постмодерновий). Використання «традиційних» і «нових» методів. Прийняття принципу «методологічного плюралізму». Політична наука у ХХ ст. Тематичний аналіз. Основні етапи становлення політології. Національні школи політичної науки. Ідеологія і дослідження політичних процесів. Етноцентризм. Становлення організаційної структури політичної науки у США та Європі. Взаємовплив американської та європейської політичних шкіл. Головні напрями сучасної політології. Тематичні пріоритети сучасної політичної науки. Проблеми нового суспільства у працях західних дослідників. Концепція «постіндустріального суспільства» Д. Белла. Прогностична модель суперіндустріального суспільства О. Тоффлера. Посткапіталістичне суспільство П. Дракера. Інформаційна система М. Кастельса. Домодернізоване суспільство А. Турена. Постматеріальне суспільство Р. Інглхарта. Сучасні дослідження політичної культури. Дослідження Р. Патнема, Г. Екстайна, Р. Інглхарта, Е. Натана, Т. Ши, А. Вільдавськи та ін. Інтерпретація політичної культури на конкретному рівні: дослідження комунікацій, соціалізації, ідеології.

Проблеми посткомуністичної трансформації. Дослідження С. Хантігтона, З. Бжезинського, Дж. Александера, А. Пшеворського, Д. Растоу та ін. Лібертаризм. Комунарна парадигма. Теорія і сучасна практика (М. Сендел, А. Макінтайр, М. Уолцер, Ч. Тейлор, Ф. Фукуяма, Д. Етціоні). Етнонаціональна проблематика в сучасній політичній науці. Розгляд етнонаціональних конфліктів, етнокультурної ідентичності, мультикультурної політики, прав меншин та інших проблеми. Інституціональні дослідження. Новий підхід до політичних інститутів. Дослідження демократії. Дослідження А. Лейпхарта, М. Догана, Ф. Шміттєра, О'Доннєла, Прїдхема.

Тема 3. Використання класичного системного, мережевого, світ-системного та синергетичного методологічного підходів у політологічних дослідженнях

Становлення системної школи політичної науки. Прості і складні системи – предмети політологічних досліджень. Умови її трансформації. Політичні мережі: плюралістичні та корпоративістські. Доцільність використання мережевого підходу. І. Валлерстайн та його розуміння світ-системи. Предмети фундаментальних досліджень, які доцільно вивчати за її допомогою. Складні системи і синергетика. У. Хакєн і його полідисциплїнарний погляд на сучасність. Методики системного аналізу у прикладних частинах магістерської дисертації. Системний метод у дослідженні політичного.

Тема 4. Механїцизм та його методологічні напрями в дослідженні політики і соціальних процесів сучасності

Структурний функціоналізм. Напрями інституціоналізму та неоінституціоналізму. Полїварїантність використання теоретико-методологічних підходів структурного функціоналізму та неоінституціоналізму у політологічних дослідженнях. Структурний аналіз систем К. Левї-Строса. Теорія структурації Е. Гїдденса. Теорія стратїфікації П. Сорокїна. Доцільність використання у фахових дослідженнях.

Новий інституалїзм: нормативний інституалїзм, історичний інституалїзм, соціальний інституалїзм, структурний інституалїзм, теорія раціонального вибору та інституціоналізм. Дж. Марч і Дж. Ольсен «Новий інституціоналізм: організаційні фактори у політичному житті» (1984). Розвиток неоінституціоналізму у 80-ті рр. ХХ ст. (Р. Коуз, Д. Норт, Дж. Б'юкенєн). Методи неоінституціоналізму: методи неокласичної економічної теорії, методи теорії ігор, дедуктивний метод.

Інтеракціоналізм. І. Гоффман і фреймовий аналіз політичних процесів сучасності.

Тема 5. Біхевіоралізм у політичній науці та його методологічні різновиди в академічних дослідженнях. Специфіка використання методологічної поліваріантності у контексті електорального виміру політики, Q-методологія

«Біхевіоризм» як напрям американської психології XIX–XX ст. Ключові категорії біхевіоризму – «стимул – реакція, виклик – відгук». Вклад чикагської наукової школи (Ч. Мерріама, Г. Лассуела, Г. Госснела, К. Райта, А. Смолла та ін.) в розвиток методології політичної науки. П'ять рівнів аналізу політичної ситуації за Г. Лассуелом. Введення терміна «політична поведінка» Ф. Кентом.

«Біхевіоральна революція» після Другої світової війни. Основні методологічні установки біхевіорального підходу. Верифікація й операціоналізм – принципи неопозитивізму.

Основні школи поведінкового підходу: школа політичної психології (А. Тверські, Д. Канеман, Г. Брейді, П. Снайдерман); школа політичної соціології (П. Лазарсфельд, В. Кі, Ф. Магер); політекономічна школа (Е. Даунс, К. Арроу, У. Нордхаус, А. Алезіна). Критика біхевіоралізму. Вплив біхевіоралізму на виникнення нових методологічних підходів.

У роботах економістів К. Ерроу, Е. Даунса, Д. Блека, Дж. Б'юкенена, Г. Таллока вперше застосована теорія раціонального вибору. Ентоні Даунс «Економічна теорія демократії» (1957) – дослідження електоральної поведінки та партійної конкуренції. М. Ольсен «Логіка колективної дії: суспільні блага і теорії груп». Основні елементи і принципи теорії раціонального вибору (Іон Елстер, Майкл Лавер). Теорії, які основані на ТРВ. Теорема неможливості Ерроу. Теорія колективного вибору. Політичні інститути з позицій концепції раціонального вибору: екзогенний та ендогенний рівні дослідження. Політичний конфлікт, конституційний аналіз, політичні вибори, політична поведінка і теорія раціонального вибору. Теорія ігор як галузь математики, яка застосовується у політичній науці. Класифікація ігор. Ігри «Кури», «Дилема в'язнів». Еволюційна теорія ігор. Постбіхевіоризм: Q-методологія, методологічні підходи до вивчення електоральних процесів.

Змістовий модуль 2

МЕТОДОЛОГІЧНА ПОЛІВАРІАНТНІСТЬ У ДОСЛІДЖЕННІ ПОЛІТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ І ДІЯЛЬНОСТІ. ДИСКУРСИВНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ СУЧАСНОСТІ

Тема 6. Марксизм. Неомарксизм. Теорія конвертації капіталів у політичному полі як методологія політологічного дослідження

Марксоцентризм. Класична методологічна концепція марксизму. Основні етапи розвитку марксизму. К. Поппер та критика марксизму. Сучасна політична

наука та нове ставлення до теорії К. Маркса. Неомарксизм. Концепції аналізу класової теорії і теорії держави: плюралізм, інструменталізм, структуралізм, критична теорія, етатизм та класова боротьба. Проблеми класового аналізу.

Теорії розвитку та марксистська традиція. Марксистський антиімперіалістичний підхід до теорії залежності. Радикальний марксистський підхід до теорії імперіалізму. Марксистське розуміння політекономії.

К. Маркс – економічний капітал (грошовий, виробничий, товарний податок на додану вартість). Теорія вартості: капітал не тільки відтворює свою вартість, а й приносить додатковий дохід, тобто прибуток. Не кожен ресурс є капіталом. 1960-ті рр. ХХ ст. – Т. Шульц, Г. Беккер – «людський капітал» як сукупність знань, навичок, здібностей, мотивацій людини, а також її фізичних характеристик (здоров'я, зовнішні дані), які впливають на продуктивність її праці і можуть принести їй прибуток у майбутньому – необхідність інвестицій в освіту та охорону здоров'я застосування економічного підходу до соціального життя. 1983 р. – П. Бурдьє, «Форми капіталу» – економічний, культурний і соціальний. 1981 р. – «Політичне дійство: елементи теорії політичного поля» – політичний капітал. 1990-ті рр. – активна розробка концепції соціального капіталу (Патнем, Фукуяма, Коулмен).

Використання теорії конвертації капіталів для вивчення діяльності державної влади та опозиції у контексті кольорових революцій в Україні, Грузії, Литві.

Тема 7. Дискурс-методологія: сутність теорії й основні методологічні принципи. Основний зміст семіотики та її методологічних можливостей для політологічних досліджень. Гендерна методологія та її методологічні можливості для політологічних досліджень

Теоретико-методологічні засади дослідження політичних дискурсів сучасності. Семіотика і політична герменевтика як базові методологічні підходи до розуміння дискурсу. Дискурс як методологія у політологічних дослідженнях і як методика прикладного політичного аналізу (ППА). Прикладний дискурс – аналіз (PDA) як методика ППА. Політичне консультування. Міждисциплінарність методик і технік формування дискурсу. Політичний дискурс як результат роботи команди аналітиків і консультантів. Вербальні та невербальні компоненти політичних дискурсів. Кінесика, просодика, проксеміка, синестетика у створенні політичного дискурсу політика, політичної сили, держави. Моделі політики у постмодерному дискурсі. Специфіка різних типів політичного дискурсу в Україні. Рекламний дискурс та дискурс виборчих кампаній в українській політиці.

Тема 8. Основний зміст семіотики та специфіка її методологічних можливостей для політологічних досліджень

Семіотика у політологічному дослідженні. Теорія політичного тексту. Центр структури політичного тексту. Роботи Р. Барта, Ж. Дерріда, Ю. Крістевої, Ж. Ліотара. Текст суспільства та категорії («значення», «текст», «інтертекстуальність», «слід», «центр структури», «конструкція» та «деконструкція», «автор», «читач»). Роботи представників структуралізму (Ч. Пірс, Ф. де Соссюр, Ч. Моріс), постструктуралізму (Р. Барт, Ж. Дерріда, Ю. Крістева, Ж. Ліотар), дослідників семіотики (К. Леві-Строс, А-Ж. Греймас, Ж. Лакан, Г. Крейдлін, А. Кендон, Е. Холл), дискурсу (Р. Водак, Т. ван Дейк, П. Серіо).

Теорія символічного насилля. Теорія політичного міфу К. Шмітта і У. Кембелла. Формування ціннісних уявлень особистості та зразків її поведінки (Л. Альтюсер, А. Грамші), що відбувається у прихованій формі (А. Гжегорчик); шляхом латентного формування світогляду і поведінки людини через авторитет, кредит довіри, символи, знаки (П. Бурдьє, Ж. Бодріяр, М. Фуко) та ін.

Особливості концептуалізації проблематики символічного насилля серед українських науковців (М. Капітоненко, В. Будкін, Ю. Марченко, В. Бурлачук, А. Бабієв).

Тема 9. Новітні методологічні напрями політичної науки XXI ст.

Методологічні проблеми сучасного періоду політичної науки. Методологічний плюралізм та мультипарадигмальність. Тенденції оновлення методологічного інструментарію та підходів. Роль економетрії, математичних та статистичних методів у політичній науці. Специфіка національних шкіл політичних наук. Проблема методологічної рефлексії. Поєднання гетерогенних підходів у політології на сучасному етапі. Необхідні умови для сучасних політичних теорій: принцип верифікації, когерентність, фальсифікації (К. Поппер). Метатеорія (метамова). Проблема політичних онтологій. Необхідність звернення до робіт видатних філософів. Феноменологічний підхід у політології (Дж. Мун). Теорія маркетингу територій. Теорія національного брендингу. Полідисциплінарне прочитання – політичний вимір реалізації.

РОЗДІЛ 2. МЕТОДИ І ФОРМИ КОНТРОЛЮ, КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

1. Тема. План. Мета. Предмет. Об'єкт. Ключові слова

Вкажіть тему вашої кваліфікаційної роботи; план; визначте мету; об'єкт та предмет; ключові слова 3–4 слова з визначення.

Критерії оцінювання:

10 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, аргументовано представлено проблему.

8 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, не наведені приклади сучасних досліджень із теми, яка обрана здобувачем.

6 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація не повністю відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему.

4 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація повністю відповідає вимогам, не повністю розкриває сутність проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему.

2 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація не відповідає вимогам, не повністю розкриває сутність проблеми, що розглядається, аргументовано представлено проблему.

0 б. – Завдання виконане не за планом, не має логічної структури структуру, візуалізація не повністю відповідає вимогам, не розкриває сутності проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему. Пропонується доробити завдання.

2. Актуальність дослідження та предмет

1. Визначте актуальність вашого дослідження.
2. Побудуйте наукову гіпотезу вашого дослідження.
3. Спробуйте побудувати один ланцюжок з елементів, що корелюються між собою: «задача – положення наукової новизни – висновок».

Критерії оцінювання:

10 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, аргументовано представлено проблему.

8 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, не наведені приклади сучасних досліджень із теми, яка обрана здобувачем.

6 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація не повністю відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему.

4 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація повністю відповідає вимогам, не повністю розкриває сутність проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему.

2 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація не відповідає вимогам, не повністю розкриває сутність проблеми, що розглядається, аргументовано представлено проблему.

0 б. – Завдання виконане не за планом, не має логічної структури, візуалізація не повністю відповідає вимогам, не розкриває сутності проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему. Пропонується доробити завдання.

3. Предмет дослідження крізь призму системного підходу

Визначте предмет вашого дослідження крізь призму теорій системного підходу:

- розкладіть предмет на структурні елементи, визначивши формат відношень між ними;
- доведіть, що предмет – це система;
- визначте, яка вона за своїми характеристиками: проста чи складна? Яка вона у відносинах із зовнішнім світом: активна, реактивна, адаптивна?

Критерії оцінювання:

10 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, аргументовано представлено проблему.

8 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, не наведені приклади сучасних досліджень із теми, яка обрана здобувачем.

6 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація не повністю відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему.

4 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація повністю відповідає вимогам, не повністю розкриває сутність проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему.

2 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація не відповідає вимогам, не повністю розкриває сутність проблеми, що розглядається, аргументовано представлено проблему.

0 б. – Завдання виконане не за планом, не має логічної структури, візуалізація не повністю відповідає вимогам, не розкриває сутність проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему. Пропонується доробити завдання.

4. Предмет дослідження крізь призму інституціонального та неінституціонального підходів

Визначте предмет вашого дослідження крізь призму інституціонального / неінституціонального підходів. Зазначте також теорії, які використовуєте в межах цього підходу.

Критерії оцінювання:

10 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, аргументовано представлено проблему.

8 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, не наведені приклади сучасних досліджень із теми, яка обрана здобувачем.

6 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація не повністю відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему.

4 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація повністю відповідає вимогам, не повністю розкриває сутність проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему.

2 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація не відповідає вимогам, не повністю розкриває сутність проблеми, що розглядається, аргументовано представлено проблему.

0 б. – Завдання виконане не за планом, не має логічної структури, візуалізація не повністю відповідає вимогам, не розкриває сутності проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему. Пропонується доробити завдання.

5. Предмет дослідження крізь призму синергетики

Визначте предмет вашого дослідження крізь призму синергетичного підходу.

Критерії оцінювання:

10 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, аргументовано представлено проблему.

8 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, не наведені приклади сучасних досліджень із теми, яка обрана здобувачем.

6 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація не повністю відповідає вимогам, розкриває сутність проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему.

4 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація повністю відповідає вимогам, не повністю розкриває сутність проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему.

2 б. – Завдання виконане за планом, має логічну структуру, візуалізація не відповідає вимогам, не повністю розкриває сутність проблеми, що розглядається, аргументовано представлено проблему.

0 б. – Завдання виконане не за планом, не має логічної структури, візуалізація не повністю відповідає вимогам, не розкриває сутності проблеми, що розглядається, не аргументовано представлено проблему. Пропонується доробити завдання.

6. Письмова робота. Мережевий підхід

У межах власного дослідження сконструйте схематичну мережу з її учасниками.

Критерії оцінювання:

5 б. – Схема розкриває мережеві взаємозв'язки між акторами, які включені в мережу. Здобувач може пояснити логіку відбору акторів / суб'єктів мережі, ресурсні можливості, характер взаємозв'язків.

3 б. – Схема розкриває мережевих взаємозв'язків між акторами, які включені в мережу. Здобувач може пояснити логіку відбору акторів / суб'єктів мережі, не повністю розкриває ресурсні можливості і характер взаємозв'язків акторів.

0 б. – Схема не розкриває мережевих взаємозв'язків між акторами, які включені в мережу. Здобувач не може пояснити логіку відбору акторів / суб'єктів мережі, ресурсних можливостей, характеру взаємозв'язків. Пропонується доробити схему.

7. Предмет дослідження крізь призму мережевої теорії

Продемонструйте, як мережева теорія може бути застосована у вашому дослідженні.

Критерії оцінювання:

5 б. – У роботі повністю розкрито можливість застосування мережевої теорії в досліджуваній проблемі. Логічно пояснено, як конкретна мережева теорія розкриває / може розкрити проблему.

3 б. – У роботі розкрито можливість застосування мережевої теорії, проте не пояснено, як через конкретну теорію автор може досягнути цієї мети.

8. Письмова робота. Теорія прийняття політичних рішень (ТППР)

Розробіть модель прийняття політичних рішень у межах особистого дослідження за допомогою методів ТППР.

Критерії оцінювання:

5 б. – Модель відповідає конкретному методу прийняття рішень. Продемонстровані пояснення.

3 б. – Модель відповідає конкретному методу. Пояснення не продемонстровані.

0 б. – Модель не відповідає конкретному методу. Пояснення не продемонстровані.

9. Письмова робота. Методологія кваліфікаційної (магістерської) роботи

Розробіть методологію власного дослідження в межах обраної теми кваліфікаційної роботи, у якій вкажіть методологічні підходи та наведіть конкретні теорії, які розкривають можливість застосування підходу у власному курсовому проєкті.

Критерії оцінювання:

20 б. – Робота виконана відповідно до вимог. Методологічні підходи, які застосовуються в курсовій роботі повністю відповідають темі дослідження. Надано пояснення, як саме вказані методологічні підходи розкривають тему (аспект теми) дослідження. У кожному методологічному підході наведені конкретні теорії, які розкривають можливість застосування підходу в курсовому проєкті.

10 б. – Робота виконана відповідно до вимог. Методологічні підходи, які застосовуються в курсовій роботі повністю відповідають темі дослідження. Надано пояснення, як саме вказані методологічні підходи розкривають тему (аспект теми) дослідження. Не в кожному методологічному підході наведені конкретні теорії, які розкривають можливість застосування підходу в курсовому проєкті.

0 б. – Робота виконана без відповідності до вимог. Методологічні підходи, які застосовуються в курсовій роботі, не відповідають темі дослідження. Не надано пояснення, як саме вказані методологічні підходи розкривають тему (аспект теми) дослідження. Не наведені конкретні теорії, які розкривають можливість застосування підходу в курсовому проєкті. Робота не приймається. Пропонується переробити з урахуванням зазначених викладачем помилок.

НАПРЯМИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Дослідження за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування мають бути спрямовані на вирішення фундаментальних і прикладних завдань публічного управління та адміністрування відповідно до таких основних напрямів:

Методологія досліджень, теорія та історія публічного управління й адміністрування: сутність і зміст, система, суб'єкти та об'єкти, категорії, поняття, методи, форми, проблеми, гіпотези, принципи, моделі, підходи, концепції, доктрини, теорії, парадигми; чинники, особливості, закономірності, тенденції, історія розвитку; засади організації і реформування; відносини, процеси і взаємодія в системі публічного управління та адміністрування; вітчизняний та зарубіжний досвід; методологія досліджень проблем публічного управління та адміністрування; інновації, лідерство тощо; дослідження теоретико-методологічних, історичних, гуманітарних, соціальних джерел і засад публічного управління та адміністрування як складної системи, закономірностей та тенденцій її розвитку, напрямів оптимізації, удосконалення, модернізації, реформування й адаптації в умовах світових глобалізаційних процесів.

Публічне управління та адміністрування як система: історичні, теоретичні, методологічні основи побудови й існування систем публічного управління та адміністрування; особливості та відмінності; суб'єкт-суб'єктні взаємодії в системі публічного управління та адміністрування; взаємозв'язок та відносини суб'єктів і об'єктів управління; структура, специфічність і універсальність зв'язків; функціональна залежність елементів; форми структури публічного управління та адміністрування; специфічні види структури публічного управління та адміністрування; типологія, історичні, теоретичні, методологічні підходи до моделювання, раціоналізації, оптимізації; методи дослідження, розробка, створення та удосконалення; спосіб організації елементів; забезпечення цілісності; вплив внутрішніх та зовнішніх факторів; основні джерела та засади створення, оптимізації, удосконалення, модернізації, реформування й адаптації; регуляторні чинники; зовнішні та внутрішні впливи; показники характеристик; аспекти опису системи публічного управління: інформаційний, структурно-функціональний, систематичний, адміністративний, діяльнісний, методологічний, галузевий, регіональний та інші; системи впливів у публічному управлінні та адмініструванні; публічно-приватне партнерство; реформування системи публічного управління та адміністрування; аналіз, адаптація, запровадження зарубіжного досвіду; вплив процесів глобалізації на системи публічного управління.

Державна політика та управління: сутність і зміст, основні категорії, поняття, методологія дослідження й аналізу державної політики; закономірності, особливості, тенденції й інститути процесу вироблення державної політики;

державна політика й державотворення; доктрини, концепції, теорії, моделі державної політики; особливості та процес розробки; аксіологічні та етичні засади: цінності і цілі; середовище державної політики: гуманістичний, етичний, соціальний, фізичний, економічний та політичний складники; учасники процесу розробки державної політики; розробка й аналіз державної політики; суб'єкти розробки державної і місцевої політики: політичні партії, інститути громадянського суспільства, владні та позавладні, розвиток спроможності суб'єктів; моніторинг і оцінювання; цикл державної політики; методологія аналізу формулювання цілей і проблем; порівняльний аналіз альтернатив; порядок денний; типологія: типи і види державної політики; моделювання державної політики.

Публічна політика та управління: теоретико-методологічні засади публічної політики в системі публічного управління та адміністрування: категорії, закономірності, принципи, концепції, цінності; цілі, пріоритети, напрями публічної політики; управління у публічній сфері; публічна політика в сучасних моделях публічного управління; сучасний вітчизняний і зарубіжний досвід; напрями публічної політики; механізми розробки та впровадження публічної політики; європейські та зарубіжні принципи розробки публічної політики; ресурси публічної політики; менеджмент публічної політики; аналіз публічної політики; розробка публічної політики; оцінювання у розробці публічної політики; аналіз публічної політики та оцінка державних програм; політика і публічне управління: закономірності взаємодії та рівень взаємної інтеграції; теоретичні моделі публічного управління в контексті побудови політико-управлінських відносин; аксіологічні засади: цінності і цілі політико-управлінської взаємодії у розробці публічної політики; моделі політико-управлінських взаємодій у публічному управлінні; гендерна політика; гендерні і психологічні аспекти дослідження й аналізу політики.

Методи, механізми, інструменти і технології публічного управління та адміністрування: цілі, завдання, функції, методи, методика, ресурсне та інформаційно-аналітичне забезпечення, практичні рекомендації; механізми, алгоритми, інструменти і технології публічного управління та адміністрування, їх складники, підходи і принципи щодо формування, застосування і вдосконалення; контролінг, моніторинг, контроль, аудит та оцінювання; управління якістю та інноваційними процесами; організація надання публічних послуг; стратегії, програми і проекти; розроблення та організація впровадження рішень; міжнародні норми і стандарти, форми та методи публічного управління та адміністрування; процеси в системі публічного управління та адміністрування, їх класифікація; впливи і взаємовпливи суб'єктів та об'єктів публічного управління та адміністрування; історичні передумови, концепції, моделі, джерела виникнення та регулювання; методологія побудови взаємозв'язків різних видів партнерських відносин у системі публічного управління та адміністрування.

Інститути і процеси публічного управління: демократія, народне представництво, розвиток громадянського суспільства; політична влада в управлінні суспільним розвитком; інститути публічного управління; взаємодія в системі публічного управління; феноменологія і методологія попередження та подолання політико-управлінських конфліктів; сутність та зміст, складники, чинники трансформації інститутів і процесів публічного управління; діалог та партнерство; принципи та моделі міжсекторальних і міжрівневих владних відносин; територіальні публічні колективи; рівні інституалізації публічних колективів (державний, регіональний, муніципальний); публічна влада територіальних публічних колективів; диференціація влади; органи управління територіальними публічними колективами; суб'єкт-об'єктні та суб'єкт-суб'єктні відносини; повноваження суб'єктів та об'єктів; реалізація; контроль у публічному управлінні.

Електронне урядування: цілі, завдання, принципи, функції; характеристики, особливі риси; принципи організації та функціонування, моделі та форми; методологія, методи, технології, інструменти; архітектура; нормативно-правове забезпечення; мотивація, аналіз, адаптація, розвиток та впровадження; електронна готовність, моніторинг, оцінювання, етапи; рівні впровадження – центральний, регіональний, місцевий, в установах та організаціях; імплементація зарубіжного досвіду; проблеми; електронні послуги: рівні зрілості, різновиди, охоплення та проникнення; функціонування і наповнення порталів, вебсторінок органів державної влади і місцевого самоврядування, установ та організацій; сучасні тенденції та підходи; розумні міста, розумне управління; електронна демократія: сутність, етапи розвитку, охоплення, включення, участь, партнерство, інструменти залучення громадян, електронний парламент, електронне голосування, електронне галузеве урядування, електронна адміністрація, електронна установа; персональні дані, захист приватності, електронні інформаційні ресурси та бази даних, відкриті дані, блокчейн; цифрове урядування, цифрова демократія.

Публічне управління та адміністрування у сфері національної безпеки: публічне управління у сфері національної безпеки, як система та специфічний вид державно-управлінської діяльності; завдання, методи, принципи, засади становлення, функціонування, відтворення; рівні розвитку: державний, регіональний, місцевий; суб'єкти забезпечення національної безпеки; результативність та ефективність управління процесом забезпечення національної безпеки; взаємодія органів державної влади та органів місцевого самоврядування з інститутами громадянського суспільства в контексті забезпечення національної безпеки; технології діяльності (дослідницької, експертно-аналітичної, нормотворчої, консультативно-дорадчої) в системі державного управління забезпеченням національної безпеки; види забезпечення національної безпеки в системі публічного управління; становлення, функціонування, відтворення, розвиток механізмів взаємодії системи

публічного управління забезпеченням національної безпеки з міжнародними інститутами і структурами; специфіка комунікації міжнародних суб'єктів; співробітництво, партнерство у сфері міждержавних відносин щодо забезпечення глобальної, регіональної стабільності, профілактики конфліктів та війн: принципи, цілі, завдання, технології, об'єкти та суб'єкти захисту; структури та інструменти впливу на ситуацію.

Публічне управління регіонами та територіями, місцеве самоврядування: сутність, зміст, категорії, поняття, принципи; історія, закономірності, тенденції; моделі, система, функції, повноваження, статуси, адміністративні, регуляторні, організаційні, системні та інші аспекти; основні засади, технології та методи запровадження; ефективність управління регіонами та територіями; прийняття публічно-управлінських рішень; їх ефективність, результативність; види, типи, класифікації; алгоритми практичної реалізації; теоретико-методологічні й історичні джерела формування місцевого самоврядування як складники системи публічного управління: концепції, сутність, зміст, принципи та характеристики місцевого самоврядування, основні категорії та поняття; організація діяльності органів місцевого самоврядування; самоорганізація населення та розвиток територіальних громад; участь членів територіальних громад у розробці та реалізації рішень щодо місцевого розвитку; організація місцевого самоврядування на різних рівнях; взаємодія органів і посадових осіб місцевого самоврядування з суб'єктами публічного управління; гарантії місцевого самоврядування; відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування, види відповідальності; місцеві бюджети та міжбюджетні відносини; організація надання муніципальних послуг; зарубіжна та вітчизняна практика здійснення; інновації та напрями розвитку тощо.

Публічна служба: поняття, категорії, закономірності, принципи, концепції, підходи, моделі, структура, ресурсне та інформаційно-аналітичне забезпечення; види публічної служби; організаційно-правові, управлінські, соціально-психологічні, морально-етичні та інші засади; професіоналізація державної служби: функції, профілі діяльності, стандарти; організація добору кадрів та проходження публічної служби; управління персоналом публічної служби; відповідальність, компетенція та посадова (професійна) компетентність, професіоналізм публічних службовців; імідж, професійна етика та культура; корпоративна культура органів публічної влади; мотивація, адаптація, оцінювання та стимулювання професійної діяльності публічних службовців; формування та розвиток системи професійного навчання та професійного виховання, технології навчання; індивідуальна професіоналізація, наставництво і менторство; методологія розробки, прийняття та впровадження управлінських рішень в органах публічної влади; запобігання конфлікту інтересів; попередження та протидія корупції; кадрові технології в публічній службі; лідерство в публічній службі.

Публічне управління та адміністрування у соціальній сфері: теорії, концепції, моделі, історичний розвиток публічного управління та адміністрування соціальним буттям; види, типи, класифікації; світовий досвід; норми, традиції публічного управління та адміністрування соціальним розвитком; соціальне партнерство: види, типи, класифікації, зарубіжний досвід; реагування на соціальні запити; забезпечення умов щодо підтримки добробуту населення; боротьба з бідністю; соціальна підтримка; соціальні зобов'язання перед населенням; соціальна держава; соціальні гарантії; соціальна допомога; соціальні послуги та соціальні замовлення, їх якість; відповідальність за соціальні послуги; управління соціальними, культурними, соціокультурними проектами та програмами; соціальна інженерія; роль громадських об'єднань, міжнародних фондів, донорів, грантодавців, асоціацій, консорціумів; функціонування громадських, міжнародних неурядових організацій, асоціацій, спілок, об'єднань; забезпечення та захист прав і свобод громадян у соціальній, культурній, освітній та інших сферах; соціальна справедливість; соціальний захист; реалізація соціальних програм в об'єднаних громадах: методологія, методи, форми, технології, техніки, теорії, концепції, моделі; активізація громад; соціальне ліцензування проектів у публічному управлінні та адмініструванні.

Комунікації в публічному управлінні та адмініструванні: види, типи, класифікації теорії комунікації та комунікативної діяльності в публічному управлінні та адмініструванні; історія становлення та розвитку; основні наукові категорії; вироблення нових сучасних теорій комунікацій та нових ідей у комунікаційних аспектах публічного управління та адміністрування; історія становлення та розвитку; основні наукові категорії; розробка нових сучасних теорій комунікацій та нових ідей з комунікаційних аспектів публічного управління та адміністрування; вимоги та відповідальність за результати; принципи; засади; роль комунікації та комунікативної діяльності; комунікативна діяльність як багатоканальна система взаємодії, комунікативні навички; методологія, методи, форми, типи, технології, техніки комунікації та комунікативної діяльності; класифікації; практики публічних комунікацій; стратегії, плани в публічному управлінні та адмініструванні; зарубіжний досвід; сучасні тенденції; принципи; цілі; рішення; правила; заходи; політика комунікацій; комунікаційна стратегія; стратегія комунікацій та план дій; координація комунікативної політики; політика урядової зовнішньої комунікації; комунікаційна стратегія громадськості; національна комунікативна стратегія; регіональна комунікативна стратегія; комунікативна стратегія органів публічної влади; методологія, методи, форми, технології, техніки залучення громадян до розробки та реалізації державної політики та консолідації суспільства; зарубіжний досвід; теорії, концепції, моделі; участь громадян у вирішенні суспільних проблем; побудова підтримки громадськістю публічно-управлінських та публічно-адміністративних рішень.

Публічні фінанси та бюджетування: сутність публічних фінансів; складники та структура публічних фінансів; принципи та методи державного фінансового управління; фінансова політика та її види; механізми, інструменти, заходи фінансової політики в контексті публічного управління та адміністрування; фіскальний механізм у структурі державного фінансового управління; інструменти публічного управління та адміністрування в реалізації бюджетної, грошово-кредитної, митної, податкової політики; управління фінансами державних підприємств; бюджетування в державному секторі економіки; фінансовий, митний, податковий контроль; контролінг у публічному управлінні та адмініструванні; державне регулювання фінансових ринків; формування фінансової інфраструктури та публічних органів управління її розвитком; забезпечення транспарентності публічних фінансів, прозорості діяльності органів фінансового управління, доступу громадськості до інформації щодо публічних фінансів.

Публічне управління економікою та її галузями: принципи, концепції, підходи до публічного управління економікою; врахування економічних законів і закономірностей у реалізації публічного управління та адміністрування; методи, інструменти, технології, процедури публічного управління та регулювання економічних процесів; напрями реформування економіки та її галузей задля забезпечення сталого розвитку країни; економічна експертиза та забезпечення участі громадськості в її проведенні; економічні важелі у реалізації публічної політики; застосування механізмів та інструментів публічного управління та адміністрування в публічному управлінні галузями економіки; використання потенціалу державно-приватного партнерства в публічному управлінні економікою; публічне управління розвитком міжнародного економічного співробітництва в галузях економіки.

Управління проектами в публічній сфері: історія становлення інструментарію управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні; зарубіжний досвід управління проектами в публічній сфері; концепції та теорії управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні; методологічні засади проектної діяльності в публічному управлінні та адмініструванні; практичне застосування інструментарію управління проектами; типи, види, форми, сфери управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні; рівні управління проектами (місцевий, регіональний, державний, міждержавний, глобальний тощо); особливості управління проектами суб'єктами публічного управління та адміністрування; динаміка розвитку методів управління проектами, які використовуються в сучасному публічному управлінні; їх універсальність; використання інформаційних технологій; процеси управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні; можливості та оптимізація способів управління проектами; стандарти управління проектами в публічному секторі, публічному управлінні та адмініструванні; підходи, практики, використання; зарубіжний та вітчизняний досвід.

ПИТАННЯ ДО ЗАЛІКУ / ІСПИТУ

1. З'ясуйте різновиди наукових досліджень та їх характерні риси. З'ясуйте основні елементи методологічного інструментарію у політологічному дослідженні.
2. З'ясуйте типи фундаментальних досліджень, вказуючи їх специфіку.
3. З'ясуйте основні етапи становлення методології політичної науки.
4. З'ясуйте основні аспекти системної методології та її використання у політологічних дослідженнях.
5. Розкрийте основний зміст і різновиди мережевої методології та її методологічних можливостей для політологічних досліджень.
6. Розкрийте основний зміст корпоративізму та його методологічних можливостей для політологічних досліджень.
7. Розкрийте основний зміст плюралізму та його методологічних можливостей для політологічних досліджень.
8. Розкрийте основний зміст синергетики як методології та її методологічних можливостей для політологічних досліджень.
9. З'ясуйте методологічні можливості структурного функціоналізму у політологічних дослідженнях.
10. З'ясуйте основну сутність методологічних концепцій І. Гоффмана та запропонуйте можливості їх використання.
11. З'ясуйте основні тенденції оформлення інституціоналізму та нового інституціоналізму.
12. З'ясуйте основні етапи становлення та методологічні можливості біхевіоралізму. Основні категоріальні відмінності біхевіоризму й біхевіоралізму. Внесок чиказької школи (Ч. Мерріам, Г. Лассуел, Г. Госсел, К. Райт, А. Смолл) у розвиток методології політичної науки. Сутність «політичної поведінки» Ф. Кента.
13. Вкажіть сутність теорії раціонального вибору й приклад її методологічного дослідження електоральної поведінки на прикладі наступних парламентських виборів.
14. Розкрийте полідисциплінарний зміст постбіхевіоралізму та його практичну доцільність в академічних дослідженнях.
15. Розкрийте основний зміст інформаційної теорії вартості й процесу капіталізації політичного ринку. Які політичні процеси доцільно вивчати за допомогою вказаних теорій?
16. Запропонуйте використання біхевіоралізму та теорії капіталів для вивчення виборчої кампанії в Україні – 2012.
17. З'ясуйте сутність Q-методології та сенс її використання у політологічному дослідженні.

18. Розкрийте основний зміст дискурс-методології та її методологічних можливостей для політологічних досліджень.

19. Продемонструйте використання дискурс-методології, обравши доцільний предмет політологічного дослідження.

20. Продемонструйте методологічну поліваріантність дослідження політичного тексту України.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основна література

1. ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання. [Чинний від 2016-07-01]. Вид. офіц. Київ, 2016. 16 с. (Інформація та документація).
2. ДСТУ 3008:2015. Звіти у сфері науки і техніки. Структура та правила оформлювання. [Чинний від 2016-07-01]. Вид. офіц. Київ, 2016. 30 с. (Інформація та документація).
3. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ 3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ: Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).
4. Про науково-технічну інформацію: Закон України від 25.06.1993 р. № 3322-XII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3322-12>
5. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 26.11.2015 р. № 848-VIII. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/848-19>

Допоміжна література

1. Вільчинська І. Ю. Політичний дискурс: основні напрями дослідження. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. Київ, 2013. № 3. С. 198–201.
2. Ділі Дж. Основи семіотики / пер. з англ. та наук. ред. А. Карась. Львів, 2000. 232 с.
3. Ключев К. Г. Математичне моделювання як ефективний метод дослідження політичних процесів. *Політичне життя*. Вінниця, 2016. Вип. 1–2. С. 19–23.
4. Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства: зб. наук. праць. Харків, 2000. 320 с.
5. Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу суспільства: зб. наук. праць / редкол.: В. С. Бакиров (відп. ред.) та ін. Харків, 2002. 621 с.
6. Останкова О. С. Роль і місце наукової методології в організації та проведенні міждисциплінарних досліджень. *Проблеми науки*. Київ, 2004. № 6. С. 2–15.
7. Політична наука: Методи дослідження: підручник / О. А. Габріелян та ін.; за ред. О. А. Габріеляна. Київ, 2012. 320 с.
8. Польовий М. А. Деякі проблеми вибору методів моделювання для дослідження політичних процесів. *Політичне життя*. Вінниця, 2016. Вип. 1–2. С. 47–54.
9. Польовий М., Гаджієва Д. Застосування модифікованої моделі Д. Девіса для моделювання короткотермінової протестної активності. *Політичне життя*. Вінниця, 2016. Вип. 3. С. 53–61.

10. Рафальський О. Політична наука в Україні: здобутки та перспективи. *Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України*. Київ, 2016. Вип. 3–4. С. 143–152.

11. Руденко А. А. Основні напрямки дослідження проблемного поля політичної конкуренції в сучасній політичній науці. *Сучасне суспільство*. 2016. Вип. 1. С. 156–166.

12. Стеченко Д. М., Чмир О. С. *Методологія наукових досліджень: підручник*. Київ, 2005. 309 с.

13. Хома Н. М. *Моделі соціальної держави: світовий та український досвід: монографія*. Київ, 2012. 592 с.

Інтернет-ресурси

1. Дослідження Фонду «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва та соціологічної служби Центру Разумкова. URL: <http://dif.org.ua/article/reformi-v-ukraini-gromadska-dumka-naselennya>

2. Департамент громадської інформації ООН. URL: <http://www.un.org/ru/civilsociety/ngo/>

3. Європейський центр (European Centre). URL: <http://www.euro.centre.org/>

4. Президент України. URL: <http://www.president.gov.ua>

5. Верховна Рада України. URL: <http://www.rada.gov.ua>

6. Кабінет Міністрів України URL: <http://www.kmu.gov.ua>

7. Українське національне інформаційне агентство «Укрінформ». URL: <http://news.ukrinform.com>

ДЛЯ ПОДАТОК

ДЛЯ ПОДАТОК

Навчальне видання

Чальцева Олена Михайлівна
Швець Катерина Андріївна

**МЕТОДОЛОГІЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ
НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.
КВАЛІФІКАЦІЙНА (МАГІСТЕРСЬКА) РОБОТА**

Методичні рекомендації для здобувачів ОС «Магістр»
спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування

Редактор О. А. Солдатова
Технічний редактор Т. О. Важеніна-Гопрак

Підписано до друку 26.12.2023.
Формат 60 x 84/16. Папір офсетний.
Друк – цифровий. Умовн. друк. арк. 1,62.
Тираж 30. Зам. 59.

Донецький національний університет імені Василя Стуса
21021, м. Вінниця, 600-річчя, 21
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру
серія ДК № 5945 від 15.01.2018